

ΕΛΛΗΝΙΚ

ΑΔΕΛΦΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

ΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΙ

ΔΩΝ

ΝΟΣΟΚΟ-

ΜΩΝ

Υ
Γ
Ι
Α
Σ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τ
Ε
Υ
Χ
Ο
Ν

20 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1967

ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΔΕΛΦΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α. Ν. 1092
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός», Ὑψηλάντου 45 - 47

Ἑπεύθυνος τυπογραφείου :
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Μ. Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Διεθνὲς Συνέδριον Ἀδελφῶν F. Nightingale.....	
ΑΡΙΣΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ Τὰ χέρια καὶ αἱ μολύνσεις	
ΣΟΦΙΑΣ Ν. ΛΕΔΑΚΗ Συνέδριον Συμβουλίου Ἐθνικῶν Ἀντιπροσώπων ICN εἰς Ἑβιάν.....	
V. HENDERSON Βασικαὶ Ἀρχαὶ νοσηλευτικῆς φροντίδος (Μετάφρ. ΣΤ. ΠΑΠΑΜΙΚΡΟΥΔΗ)	
ΕΥΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΙ Μὲ τὴν ἀρχὴ μιᾶς νέας ἐκπαιδευτικῆς περιόδου.....	
Κ. ΚΑΛΑΝΤΑΡΙΔΟΥ Ἀδελφή, ὁ ἀσθενὴς σας ἔμεινε ἀϋπνος!	
H. SCHWAB Ἐνα μισοτελειωμένο ἡμερολόγιο (Μετάφρ. ΒΙΡΓ. ΣΙΩΜΑΛΑ).....	
ΑΝΔΡΟΜ. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ Σύγχρονα χειρουργεῖα	
Μ. ΠΕΤΡΟΓΕΩΡΓΑΚΗ Σὰν ὄνειρο.....	
ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ Μαρία Γεννηματᾶ.....	
ΕΙΔΗΣΕΙΣ — ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ	

H. SCHWAB

ΕΝΑ ΜΙΣΟΤΕΛΕΙΩΜΕΝΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Ἡ ἱστορία αὐτὴ ἔχει γραφῆ ἀρχικῶς εἰς τὴν Γερμανίαν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω συγγραφέως, ἔχει μεταφραστῆ δὲ εἰς πολλὰς γλώσσας. Ἡ ἱστορία ἐνὸς ἀγέννητου παιδιοῦ εἶναι εὐγλωττος σὲ κάθε γλῶσσα.

5—Ὀκτωβρίου: Σήμερα ἡ ζωὴ μου ἀρχίζει. Οἱ γονεῖς μου δὲν τὸ γνωρίζουν ἀκόμη. Εἶμαι μικρούτσικο, μικρότερο καὶ ἀπὸ ἓνα σπόρο μήλου, ἀλλὰ ἤδη εἶμαι κάτι. Πρόκειται νὰ γίνω κοριτσάκι, θὰ ἔχω ξανθὰ μαλλάκια καὶ θὰ ἀγαπῶ τὰ ἄνθη.

19—Ὀκτωβρίου: Ἐχω μεγαλώσει λιγάκι, ἀλλὰ ἀκόμη εἶμαι πολὺ μικρὸ γιὰ νὰ φροντίζω τὸν ἑαυτό μου. Ἡ μητέρα κάμνει τὰ πάντα γιὰ μένα. Τὸ ἀστεῖον εἶναι ὅτι ἐκείνη δὲν γνωρίζει τὴν μικρὴ μου ὕπαρξι, ὅτι ζῶ κάτω ἀπὸ τὴν καρδιά της, καὶ ὅτι τρέφομαι μὲ τὸ αἷμα της.

23—Ὀκτωβρίου: Τὸ στοματάκι μου μόλις ἀρχίζει νὰ σχηματίζεται. Σκέπτομαι πῶς ὕστερα ἀπὸ ἓνα ἔτος θὰ γελῶ, ἀργότερα θὰ μπορῶ νὰ ὀμιλῶ. Ξέρω ποιά θὰ εἶναι ἡ πρώτη λέξις: «ΜΗΤΕΡΑ». Ποιὸς εἶπε πῶς δὲν εἶμαι ἀκόμη ἓνα πλασματάκι; Εἶμαι ἀκριβῶς ὅπως ἓνα μικροσκοπικὸ ψίχουλο ψωμοῦ, ποῦ ἂν καὶ μικροσκοπικὸ δὲν παύει νὰ εἶναι ψωμί.

27—Ὀκτωβρίου: Ἡ καρδούλα μου ἀρχίζει νὰ κτυπᾷ. Ἀπὸ σήμερα καὶ πέρα θὰ κτυπᾷ γιὰ ὅλη μου τὴ ζωὴ χωρὶς νὰ ξεκουράζεται ποτέ. Ὑστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια θὰ ξεκουραστῆ καὶ θὰ σταματήσῃ. Ἀλλὰ γιατί νὰ σκέπτομαι τὸ τέλος, ἀφοῦ εἶμαι ἀκόμη στὴν ἀρχή;

2—Νοεμβρίου: Κάθε ἡμέρα μεγαλώνω καὶ λιγάκι. Τὰ χεράκια καὶ τὰ ποδαράκια μου ἀρχίζουν νὰ παίρνουν μορφὴ. Θὰ πρέπει ὅμως νὰ περιμένω πολὺ πρὶν τὰ μικρά μου πόδια μὲ ὀδηγήσουν τρέχοντας εἰς τῆς μητέρας τὴν ἀγκαλιά, καὶ πρὶν τὰ μικρά μου χέρια μπορέσουν νὰ ἀγκαλιάσουν τὸν πατέρα.

12—Νοεμβρίου: Τώρα τὰ μικροσκοπικά μου δακτυλάκια ἀρχίζουν νὰ σχηματίζονται. Πόσο ἀστεῖα εἶναι, μὰ πόσο ὁμορ-

φα θὰ γίνουν... Κάποια μέρα θὰ χαϊδεύουν τὸ σκυλάκι, θὰ κρατοῦν λουλουδάκια, θὰ χαϊδεύουν ἓνα ἄλλο χεράκι. Ἴσως κάποτε νὰ παίζουν βιολί ἢ νὰ ζωγραφίζουν.

20—Νοεμβρίου: Σήμερα ὁ γιατρὸς εἶπε στὴ μητέρα γιὰ τὴν μικρὴ μου ὕπαρξι. Δὲν εἶσαι εὐτυχισμένη μητέρα;

25—Νοεμβρίου: Οἱ γονεῖς μου δὲν ξέρουν ὅτι εἶμαι ἓνα κοριτσάκι. Ἴσως νὰ περιμένουν ἀγόρι ἢ καὶ δίδυμα ἀκόμη, μὰ ἐγὼ θὰ τοὺς ἐκπλήξω μὲ τὴν παρουσία μου. Θὰ ἤθελα νὰ μὲ ὀνομάσουν Κατερίνα, ὅπως τὴ μητέρα.

10—Δεκεμβρίου: Τὸ πρόσωπό μου ἔχει ἐντελῶς σχηματισθῆ. Πόσο θέλω νὰ ὁμοιάζω τῆς μητέρας!

15—Δεκεμβρίου: Τώρα εἶμαι ἱκανὴ νὰ βλέπω, μὰ ὅλα γύρω μου εἶναι σκοτεινά. Γρήγορα ὅμως τὰ ματάκια μου θὰ ἀνοίξουν εἰς τὸν κόσμον τοῦ ἡλίου, τῶν λουλουδιῶν καὶ τῶν μικρῶν παιδιῶν. Ποτέ δὲν εἶδα τὴ θάλασσα καὶ τὸ βουνὸ ἢ τὸ οὐράνιο τόξο. Πῶς, ἀλήθεια, ὁμοιάζουν ὅλα αὐτά, μητέρα;

24—Δεκεμβρίου: Μητέρα, μπορῶ νὰ ἀκούω τοὺς κτύπους τῆς καρδιάς σου. Ἀναλογίζομαι ἂν καὶ ἐσὺ ἀκοῦς τοὺς ψιθυρισμοὺς τῆς δικῆς μου τῆς καρδιάς. Εἶναι τόσο συχνοί, τίκ-τάκ τίκ-τάκ. Ὑστερα ἀπὸ ὀλίγο θὰ ἔχῃς μιὰ γερὴ καὶ ὁμορφὴ θυγατέρα, μανούλα.

Ξέρω πῶς μερικὰ μωρά ἔχουν δύσκολη εἰσαγωγή εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ ὑπάρχουν καλοὶ γιατροὶ ποὺ βοηθοῦν τὶς μητέρες καὶ τὰ μωρά.

Ξέρω ἐπίσης μερικὲς μητέρες ποὺ δὲν θέλουν τὰ μωρά τους. Ἀλλὰ ἐγὼ μὲ λαχτάρω περιμένω νὰ βρεθῶ στὴν ἀγκαλιά σου, νὰ ἀγγίξω τὸ πρόσωπό σου, νὰ κοιτάξω τὰ μάτια σου. Μὲ περιμένεις καὶ ἐσὺ μητέρα, δὲν εἶναι ἔτσι;

28—Δεκεμβρίου: Μητέρα, γιατί; Γιατί τοὺς ἄφησες νὰ διακόψουν τὴν ζωούλα μου; Γιατί; Θὰ ἤμαστε τόσο εὐτυχισμένοι μαζί, τόσο εὐτυχισμένοι!

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ Ε.Σ.Δ.Ε.Ν.

πρὸς τὸν πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. ΡΑΜΜΟΝ

Ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἀναλήψεως τῶν τῶν καθηκόντων τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ κ. Γ.Θ. Ράμμου, τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ε.Σ.Δ.Ε.Ν. ἀπέστειλεν αὐτῷ τὸ κάτωθι συγχαρητήριο ἐγγραφον :

Ἀθῆναι, 5 Σεπτεμβρίου 1967

Αρ. Πρωτ. Κ3 — 413

Ἐξοχώτατον Κύριον ΓΕΩΡΓΙΟΝ Θ. ΡΑΜΜΟΝ, Πρύτανιν Πανεπιστημίου, Ἐμμανουήλ Μπενάκη 84, Ἐν τ α ὕ θ α

Ὁ Ἐθνικὸς Σύνδεσμος Διπλωματούχων Ἑλληνίδων Νοσοκόμων ὑποβάλλει ὑμῖν θερμότερα συγχαρητήρια καὶ ἀποβλέπει μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ συγκίνησιν εἰς τὴν βοήθειαν ὑμῶν διὰ τὴν ἠθικὴν ποδηγέτησιν τῆς σπουδαζούσης νεότητος.

Μετὰ σεβασμοῦ

Ἡ Πρόεδρος
ΕΛ. Α. ΠΑΤΡΙΝΕΛΗἩ Γεν. Γραμματεὺς
ΣΟΦΙΑ Η. ΛΕΔΑΚΗ

**Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΤΟΥ κ. ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ**

Π ρ ὸ ς

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Διπλωματούχων Ἑλληνίδων Νοσοκόμων Θεραπευτήριον «Ὁ Εὐαγγελισμὸς»

Ἐ ν τ α ὕ θ α

Εἶμαι εὐγνώμων πρὸς τὸ Ὑμέτερον Συμβούλιον διὰ τὰς ὑμετέρας εὐχὰς ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων μου καὶ μετὰ πολλῆς συγκινήσεως δέχομαι ταύτας, θεωρῶν αὐτὰς ὡς πολύτιμον ἐφόδιον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου. Θὰ εἶμαι εὐτυχῆς, ἐὰν καὶ ἀπὸ τῆς νέας θέσεως ταύτης ἔχω τὴν δυνατότητα νὰ βοηθήσω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὸ ἔργον τοῦ ὑμετέρου Συνδέσμου, τὸ ὁποῖον τόσον μεγάλην κοινωνικὴν καὶ ἐθνωφελῆ σημασίαν ἔχει.

Παρακαλῶ, ὅπως διαβιβάσητε τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου καὶ τοὺς χαιρετισμούς μου πρὸς πάντα τὰ Μέλη τοῦ Ὑμετέρου Συνδέσμου καὶ δι' αὐτῶν πρὸς πάσας τὰς τὸν καλὸν ἀγῶνα ἀγωνιζο-

μένας ἀδελφὰς νοσοκόμους, τῶν ὁποίων παρακαλῶ νὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ζητήσω τὰς προσευχὰς διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀσθενῶν μου δυνάμεων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πολλαπλῶν καὶ δυσχερῶν καθηκόντων μου.

Μετὰ τιμῆς

καὶ πολλῶν χαιρετισμῶν

Γ. Θ. ΡΑΜΜΟΣ

*

ΜΟΡΦΕΣ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ...

ΜΑΡΙΑ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ

Ἐνα ἀκόμη μέλος ἔλειψε ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τῶν Ἀδελφῶν. Ἡ Μαρία Γεννηματᾶ.

Κατήγετο ἀπὸ τὴν Λευκάδα. Προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεραπευτηρίου «Ὁ Εὐαγγελισμὸς» τὴν 10ην Σεπτεμβρίου 1915 καὶ παρέμεινε ἐν αὐτῷ ἐργαζομένη μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1945, ὅποτε παρητήθη, μὲ μίαν διακοπὴν 3 ἐτῶν (1919 - 1922), πὺ ἔγινε διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας της εἰς Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον τῶν Πατρῶν.

Ἡ Μαρία Γεννηματᾶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας της ὑπῆρξε πρότυπον καλῆς Ἀδελφῆς καὶ εὐσεβοῦς Χριστιανῆς.

Παρητήθη τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1945 ἀφοῦ προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας της εἰς τοὺς πάσχοντα καὶ τὸ Ἰδρυμα ἐπὶ τριάκοντα περίπου ἔτη. Μετὰ τὴν παραίτησίν της μετέβη εἰς Αἴγυπτον παρακληθεῖσα παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Καΐρου ὅπως ἀναλάβῃ τὴν νοσηλευτικὴν Διεύθυνσιν. Ἐκεῖ παρέμεινε ἐπὶ 5 ἔτη καὶ μετὰ ταῦτα ἐπανῆλθεν εἰς Ἑλλάδα καὶ ἀπεσύρθη εἰς Αἴγιναν, ὅπου κατετάγη εἰς τὸ Σῶμα τῶν Μοναχῶν τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νεκταρίου καὶ ἀφιέρωσε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς της εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Κυρίου μετωνομασθεῖσα Μοναχὴ Εὐγενία.

Ἀπεβίωσε τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου 1967.

Ἡ μνήμη της ἄς εἶναι αἰωνία καὶ ἡ ἀνάμνησίς της εἶθε νὰ μᾶς ἐμπνέῃ πάντοτε καὶ νὰ μᾶς ὀδηγεῖ πρὸς τὸ καλόν.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ